

INNOVACIÓ EDUCATIVA

**Informe de la Comissió de Treball
del Consell Educatiu Municipal de Barcelona**

Edita:

Institut Municipal d'Educació
Ajuntament de Barcelona

Autoria:

Consell Educatiu Municipal de Barcelona

Desembre de 2020

barcelona.cat/educacio

barcelona.cat/consellescolarmunicipal

Índex

INTRODUCCIÓ	4
1.1. El Consell Escolar Municipal de Barcelona	4
1.2. Objectius de la Comissió d'Innovació Educativa	5
1.3. El punt de partida	5
CONTEXTUALITZACIÓ	6
2.1. Marc normatiu	6
2.2. Les xarxes per al canvi	7
2.3. Conseqüències educatives provocades per la pandèmia de Covid-19	9
DISCUSSIÓ	12
CONCLUSIONS I PROPOSTES	16
4.1. Conclusions	16
4.2. Propostes generals	17
4.3. Propostes específiques	19

1.1. El Consell Escolar Municipal de Barcelona

El Consell Escolar Municipal de Barcelona (d'ara endavant, CEMB), és l'òrgan de participació ciutadana en l'àmbit de l'educació i representa la comunitat educativa de la ciutat de Barcelona.

El CEMB té una funció assessora i pot elevar informes i propostes a les institucions educatives i al municipi. El CEMB és també consultat per l'Administració educativa de la Generalitat de Catalunya, pel Consorci d'Educació i per l'Ajuntament de Barcelona¹.

Les comissions són els òrgans bàsics de treball del CEMB.

La Comissió d'Innovació està formada per diferents professionals de tota la comunitat educativa que s'hi veu representada.

Han format part de la Comissió d'Innovació les persones següents:

- Rosa Maria Artigal (Consorci d'Educació de Barcelona)
- Marta Carranza (secretària del CEMB)
- Sergi Cerezo (consultor, encarregat de la relatoria de les sessions)
- Laia Garcia (tècnica del CEMB)
- Laia Herrera (Consell de la FP)
- Francina Martí (Associació de Mestres Rosa Sensat)
- Jordi Mayné (representant de famílies de l'escola concertada)
- Guillem Muñoz (representant de l'alumnat de l'escola concertada)

1. <https://ajuntament.barcelona.cat/consellescolarmunicipal/ca/presentacio>

- Paul Mussach (representant de famílies de l'escola pública)
- Maria Roca (representant de les direccions de centres educatius)
- Oriol Sala (representant de l'alumnat de l'escola pública)
- Andrea Tuset (representant de la FAPAC)

1.2. Objectius de la Comissió d'Innovació Educativa

L'objectiu de la Comissió és posar sobre la taula els temes relacionats amb la innovació educativa que afecten el món de l'educació de la ciutat de Barcelona i influir perquè tots els centres educatius de la ciutat duguin a terme, en la mesura de les seves possibilitats, pràctiques educatives innovadores, que a través de la Comissió es volen elevar al plenari.

La Comissió pretén fer costat i donar suport als centres educatius, i no pas fiscalitzar l'activitat docent.

1.3. El punt de partida

Es considera que cal captar processos de transformació de centre i realçar, més enllà de bones pràctiques particulars, els lideratges estructurals de centre que permeten un acompanyament i un seguiment constant del procés de transformació educativa i innovació permanent, que és un procés viu.

La Comissió considera que, abans que res, cal fer una diagnosi de la situació als centres educatius de Barcelona, un cop realitzada la cerca d'informes, memòries i actes que determinin els nivells d'innovació educativa a les escoles de Barcelona. Es fa palès que actualment no hi ha prou dades per fer una diagnosi més enllà de les percepcions individuals de diferents agents del territori, així com de memòries d'actuació particulars d'alguns dels centres.

La inspecció, que actua sota el paraigua del Consorci d'Educació de Barcelona², avalua el grau d'innovació d'un centre a través d'una sèrie de rúbriques quantitatives i qualitatives que queden recollides en el document de dades del centre i serveix per veure el progrés del centre. Actualment, tanmateix, actualment no es disposa de cap informe o memòria que sintetitzi les dades obtingudes per inspecció i, per tant, no es poden tenir en compte.

2. <https://www.edubcn.cat/ca/>

2.1. Marc normatiu

La [Llei 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona](#), disposa que el Consell Escolar Municipal de Barcelona, pel que fa al funcionament i a les competències, es regeixi per l'ordenament aplicable als consells escolars territorials i estableix per als Consells Escolars de Districte l'ordenament aplicable als consells escolars municipals.

El [Decret 84/2002, de 5 de febrer, de constitució del Consorci d'Educació de Barcelona](#), estableix en la disposició addicional segona la consulta al Consell Escolar Municipal de Barcelona en les matèries que li són pròpies.

Per tal d'atendre la singularitat del Consell Escolar Municipal de Barcelona, la [Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscal i administratives](#), va modificar la [Llei 25/1985, de 10 de desembre, dels consells escolars](#) per reconèixer la composició específica d'aquest Consell. El [Decret 20/2005, de 8 de febrer, determina la composició del Consell Escolar Municipal de Barcelona](#).

El gener de 2017 es va presentar, en la Comissió de Drets Socials de l'Ajuntament de Barcelona, la [mesura de govern Consell Escolar Municipal de Barcelona, consell educatiu de la ciutat](#). Aquesta mesura pretén dotar el CEMB d'una visió de l'educació que vagi més enllà de l'àmbit purament escolar, per entendre l'educació en la seva integritat, al llarg de tota la vida, i integrant tots els actors que participen en la comunitat educativa de la ciutat.

Tot desenvolupant aquesta mesura, s'ha plantejat la modernització de la normativa que regeix el CEMB. La sessió plenària celebrada el 18 de juliol de 2017 va aprovar un nou [Reglament de Règim Intern del Consell Escolar Municipal de Barcelona i dels Consells Escolars Municipals de Districte](#), amb la intenció d'actualitzar les seves metodologies de treball i fer més àgil i efectiva la participació de la comunitat educativa de la ciutat.

Vint-i-nou anys després de la constitució del CEMB, el Consell Plenari municipal, en sessió del 23 de març de 2018, va aprovar un nou [Reglament de Constitució del Consell Escolar Municipal de Barcelona i dels Consells Escolars Municipals de Districte](#), que adapta la normativa bàsica que regula el Consell a la seva evolució i a les noves necessitats i requeriments de la comunitat educativa.³

D'altra banda, tenim l'[Ordre ENS/303/2015, de 21 de setembre, sobre el reconeixement de la innovació pedagògica](#) a través del qual el Departament d'Ensenyament afavoreix les iniciatives de desenvolupament de projectes d'innovació pedagògica i curricular que tinguin l'objectiu d'estimular la capacitat d'aprenentatge, les habilitats i potencialitats personals, socials i professionals, l'èxit escolar de tots els alumnes, la millora de l'activitat educativa i organitzativa dels centres i el desenvolupament del seu projecte educatiu.

2.2. Les xarxes per al canvi

La Xarxa per al Canvi és un projecte d'innovació pedagògica per a Barcelona que s'estableix a través d'un conveni de col·laboració entre el Consorci d'Educació de Barcelona, l'Escola Nova 21⁴, l'Institut de Ciències de l'Educació de la Universitat Autònoma de Barcelona⁵ i l'Associació de Mestres Rosa Sensat⁶ per tal d'integrar diferents iniciatives i processos generant un projecte d'innovació pedagògica propi per a la ciutat de Barcelona⁷.

Poden participar en les Xarxes per al Canvi els centres que imparteixen infantil, primària, secundària i batxillerat, i en queden fora altres centres d'educació formal. Hi ha altres xarxes a la ciutat de Barcelona; només sis centres de la ciutat de Barcelona no formen part de cap xarxa⁸.

Formar part de les Xarxes per al Canvi no implica estar treballant en innovació —els processos d'innovació d'un centre són profunds i calen diferents nivells d'intervenció—, tanmateix, formar part d'una xarxa és important per iniciar processos de canvi i innovació.

3. <https://ajuntament.barcelona.cat/consellescolarmunicipal>

4. <https://www.escolanova21.cat/>

5. <https://www.uab.cat/web/institut-de-ciencies-de-l-educacio-de-la-uab-1345711355746.html>

6. <https://www.rosasensat.org/>

7. <http://transformacioeducativa.cat/xxcanvi>

8. Consorci d'Educació de Barcelona

Les xarxes ens ajuden a treballar plegats als docents dels centres de primària i secundària, un aspecte clau i totalment imprescindible.

La Rúbrica de Canvi és un instrument desenvolupat el curs 2017-2018 a iniciativa del programa Escola Nova 21, en col·laboració amb el Departament d'Ensenyament⁹.

L'existència de la Rúbrica de Canvi ens fa ser conscients de la ingent quantitat d'informació veraç, real i útil que anem desenvolupant a través del temps, però de la qual cada cop som més conscients de la manca d'ús que se'n fa, a causa, segurament, del poc temps del col·lectiu per a la formació i utilització d'aquestes eines i a la manca de publicitat.

Tenim constància que la Rúbrica de Canvi s'ha fet arribar a totes les escoles de Barcelona que formen part de la Xarxa per al Canvi¹⁰ i que s'ha treballat a totes les xarxes; tanmateix, la seva aplicació és poc homogènia i se'n destaca poca dedicació en aquest sentit.

La Rúbrica de Canvi contribueix a l'orientació dels centres en el procés de canvi educatiu a través de l'autoavaluació. La Rúbrica parteix de quatre grans eixos:

Propòsit i plantejaments institucionals

Procés d'aprenentatge competencial: metodologia

Procés d'aprenentatge competencial: avaluació

La gestió de l'organització

La Rúbrica de Canvi és una eina excel·lent, i ens agradaria que les escoles l'apliquessin i que cada una tingui la possibilitat de fer servir les recomanacions i eines que s'ajustin a la seva realitat. La rúbrica s'entén com una eina que s'ha d'adaptar en funció de cada centre.

9. <https://rubricadecanvi.cat/pagines/credits>

10. https://www.edubcn.cat/ca/suport_educatiu_recursos/plans_programes/xarxes_per_al_canvi

Proporciona elements de diagnosi i procés de millora en aspectes globals i estructurals d'organització.

Conscients cada cop més que no hi ha innovació sense inclusió, a la Comissió som receptors d'informació que rebem a través dels representants dels diferents col·lectius que formen la comunitat educativa i s'evidencia un cop més que a tots aquells centres on encara hi ha mancances en inclusió, difícilment es planteja un treball innovador, ja que cal abordar altres situacions abans de pensar en la innovació.

2.3. Conseqüències educatives provocades per la pandèmia de Covid-19

El Consell Educatiu de Barcelona va reunir-se, en sessió extraordinària i de manera telemàtica, en el marc de la Comissió Permanent, el passat 8 d'abril per abordar col·legiadament les preocupacions i afectacions a causa de la Covid-19. Després d'una anàlisi de la situació es van manifestar una sèrie de reptes que es detallen a continuació:

- Posar en comú, des dels diferents sectors de la comunitat educativa, la situació que s'està vivint.
- Encarar la realitat educativa de la ciutat durant el confinament i després del confinament. Plantejar molts interrogants i incerteses i necessitat d'actuar en aquest context. Entomar el vessant psicosocial, emocional i afectiu resultant de les vivències dels infants i joves en aquest període i en moment del retrobament i represa de l'activitat docent normalitzada en el moment que arribi.
- Garantir el seguiment familiar des de les escoles bressol, els centres de primària i secundària, per detectar situacions de vulnerabilitat i necessitats concretes, com les d'alimentació en els infants de 0 a 3 anys.
- Entomar la bretxa digital d'accés i ús generada per la implantació de les classes digitals sumada a la disparitat d'estímul educatiu a les llars.
- Lluitar contra la desafecció escolar i l'abandonament en segons quines etapes educatives, sobretot si el confinament dels infants i joves empalma amb l'estiu, ampliant encara més l'estudiat i preocupant *summer gap*. La suspensió de l'activitat escolar en el cas de l'alumnat amb més dificultats d'escolarització i amb menys predisposició a la vinculació amb la institució escolar suposa una desconexió que, quan

s'allarga en el temps, incrementa el risc no només de pèrdua d'hàbits d'estudi, sinó, especialment en el cas dels adolescents, d'abandonament educatiu prematur.

- Abordar les transicions entre etapes, sobretot cap a la postobligatòria, on l'orientació i l'acompanyament es fan imprescindibles. Preocupació per l'augment de l'abandó educatiu prematur.
- Acompanyar les famílies des dels equips docents de les escoles bressol en el procés de selecció de centres de P3 i en la preinscripció i matriculació del curs 20/21.
- Com plantejar les avaluacions sobretot en els canvis d'etapa.
- Prendre's aquest temps de confinament no com una pèrdua de temps sinó aprofitar-lo, per tant, per recuperar continguts i matèria. Donar valor a totes les experiències que haurà viscut l'alumnat i escoltar els seus aprenentatges, els seus interessos, les seves descobertes i col·lectivitzar-les.
- Posar en evidència que les mesures preses durant el confinament en cap cas han tingut presents les necessitats i els drets dels infants i joves. Cal replantejar les condicions del confinament amb visió adultocèntrica pensant en els infants i joves.
- S'ha de vetllar perquè la crisi de salut, social i econòmica no esdevingui també una crisi educativa.

A partir de l'anàlisi de situació i del plantejament dels reptes, es van adoptar una sèrie de prioritats:

- Cal **fer autocrítica** de tot allò que no s'ha pogut fer correctament. S'ha anat actuant, tal com s'ha dit, en un escenari de total incertesa; per tant, ha estat impossible no cometre errors que han d'entomar-se constructivament.
- Cal **garantir la representació de totes les etapes educatives**, inclosos els infants de 0 a 3 anys, en les mesures i iniciatives preses per les administracions i la ciutadania per gestionar aquesta crisi sanitària.
- Cal que les administracions competents donin orientacions de calendari i avaluació ben clares. Els diferents sectors coincideixen en la impossibilitat d'avaluar competències.
- Cal **distensionar al professorat, alumnat i famílies** respecte als continguts curriculars. És impossible complir els currículums establerts, però s'han obert infinitat de finestres d'aprenentatge. Cal aprofitar i aprofundir aquests aprenentatges vinculats amb els descobriments, les experiències i els interessos dels infants i joves en el període de confinament.

- Cal posar l'accent a **garantir el benestar emocional dels infants i joves** durant i després del període viscut. Es fa necessari planificar la gestió de l'acompanyament emocional en el retorn a les aules.
- S'han **d'elaborar eines** perquè el **professorat gestioni** les diferents realitats viscudes pels infants i joves: pèrdues materials, pèrdua d'éssers estimats sense haver pogut acomiadar-se'n, allunyament dels estímuls educatius o culturals, manca de relació entre iguals, limitacions de mobilitat i de contacte amb la natura, entre d'altres.
- Elaborar **programes** amb el focus en els **aspectes psicosocials i emocionals**. Cal reconduir les vivències per aconseguir que el resultat hagi estat **créixer, enfortir i fer persones**. Cal formar el professorat en aquests aspectes. Necessitat específica de suport psicosocial per a molts joves d'estudis postobligatoris, ja que un cop s'incorporin als centres d'FP no es disposa de suports tècnics d'aquest tipus.
- Fer **seguiment del sector de lleure i menjador** per ajudar les entitats i persones que hagin quedat en situació de precarietat laboral.
- El **sector de les famílies s'ofereix com a voluntari** per a aquelles actuacions planificades en les quals puguin aportar valor, recurs humà i coneixement del seu territori respectiu.
- Des del conjunt de les entitats i de les administracions públiques, s'ha d'entendre **l'estiu com una oportunitat per compensar el període de confinament i l'augment de les desigualtats**. Elaborar materials lúdics per reforçar el pensament matemàtic, l'oralitat, la lectura i l'activitat física, en les activitats i casals d'estiu tot assegurant l'aire lliure i el contacte entre iguals.
- **Cal ampliar l'oferta d'estiu**, sobretot la del mes d'agost, per assegurar espais d'atenció des dels infants de 0 a 3 anys fins als adolescents de les famílies afectades per la crisi.
- Posar en **relleu la implicació dels centres de formació professional que han col·laborat en la lluita contra la pandèmia** i destacar especialment la tasca feta per les famílies professionals sociosanitàries, els serveis socioculturals i la comunitat.
- Destacar, amb **una campanya d'agraïment, el col·lectiu de professionals docents i famílies** que estan donant-ho tot per fer d'aquest moment històric una oportunitat educativa.
- Cal iniciar com més aviat millor la fase 2 del desconfinament dels infants i joves. Cal idear ja fórmules perquè puguin sortir complint amb responsabilitat les normes de salut i seguretat pertinents.

Es posa sobre la taula que el treball d'innovació en els centres de secundària va més a poc a poc que en etapes més primerenques. Això no és en cap cas per manca d'interès dels equips docents, sinó per les mateixes dinàmiques d'etapa i la lògica de treball en equip.

Tanmateix es comenta que les PAU s'enfoquen principalment a la memorització, i molts instituts de secundària centren els seus esforços a preparar l'alumnat per les PAU, i deixen la innovació en segon terme. Caldria fomentar encara més l'ensenyament competencial enfront de l'ensenyament un xic arcaic de dictar les classes impartint només coneixements i, en alguns casos, oblidant les competències transversals associades que obligarien el claustre de professors a treballar en equip.

No volem que en un mateix territori hi hagi centres de primera i de segona. La innovació no ha de ser un element de segregació més. Hi ha certificacions externes, però es considera que s'allunyen de l'objectiu de crear escoles equivalents i l'establiment de la continuïtat en la zona per esdevenir un element de diferenciació.

En els centres on hi ha més situacions de vulnerabilitat actua el Pla de barris; els docents no poden treballar sols, sinó que tota la comunitat educativa s'anomena "equips educatius" i integra diferents professionals, i acompanya els docents en aquest camí. Hi ha diferents perfils:

- a) Perfil d'educació social.
- b) Perfil d'educació emocional (psicòlegs).
- c) Perfil d'audició i llenguatge, per ajudar en l'estimulació del llenguatge.
- d) Perfil tècnic d'inserció social, que ajuda sobretot en centres de secundària en situacions d'exclusió.

Es posa sobre la taula que el Pla de barris¹¹ no arriba a tots els centres, i que manquen recursos per fer que hi arribi.

Les zones d'adscripció¹² permeten als centres educatius coordinar accions pedagògiques i itineraris coherents. Cal veure també si els centres que formen part de cada una de les adscripcions treballen conjuntament en la mateixa línia d'innovació.

Dins de cada àrea, hi ha diferents models de referència. Els pares/mares/tutors dels infants trien quin centre prefereixen en funció del seu model educatiu. Cada centre treballa amb el seu propi projecte, que els dota d'autonomia i transversalitat. Cada centre pot posar l'accent en allò que consideri més adient.

Quan parlem d'equivalència, també hi incloem la qualitat i els diferents processos que se'n deriven. Dins de cada centre, sovint, coincideixen diferents tipus de projectes (relacionats amb l'ideari del centre).

Com que no es pretén homogeneïtzar, i volem que tots els centres tinguin iniciativa i siguin innovadors, apareix una problemàtica que ja s'ha posat en altres ocasions sobre la taula: la manca d'equivalència entre centres. Considerem que tots els centres han de ser innovadors, i la innovació es desenvolupa com un procés sense fi i amb moltes cares, però hem de ser capaços de donar visibilitat als resultats i avaluar-los. La innovació ha d'anar lligada a resultats.

Arribem, doncs, a preguntar-nos: com podem avaluar els resultats derivats de la innovació?

Es posa sobre la taula la possibilitat que els representants municipals que assisteixen al consell escolar de cada centre puguin fer tres preguntes de situació, que ens permetrien obtenir respostes ràpidament per conèixer l'estat de la qüestió. Només el fet de plantejar-les ja suposaria fer-los pensar en innovació; caldria, doncs, pensar en propostes i espais per a poder-ho treballar. Es faran arribar les preguntes per altres vies als centres concertats i privats que no tenen representant municipal al consell de centre, per poder arribar al total de centres educatius de la ciutat de Barcelona.

11. <https://pladebarris.barcelona/ca>

12. https://www.edubcn.cat/ca/alumnat_i_familia/informacio_general_matriculacio/adscripcions

El Consell Escolar és una representació del consell escolar; considerem que tots els agents haurien de poder participar en l'anàlisi.

Considerem que aquest petit test de situació que podria fer el representant municipal al Consell l'hauria de pensar alguna persona, grup de persones o grup de recerca educativa.

Amb l'interès de millorar i donar força, el CEMB apostarà pel treball en aquesta línia per tal de complir els objectius proposats en matèria d'innovació.

El procés d'avaluació competencial i el treball transversal s'està aplicant de manera més lenta en els centres de secundària.

S'explica el paper del CESIRE.¹³

Barcelona té 88.000 alumnes en el postobligatori, i no es preveu cap servei psicopedagògic (la normativa ho preveu). S'està avançant per revertir aquesta situació.

Gràcies a les unitats educatives de referència, docents de primària i secundària treballen junts, i aconsegueixen fidelitzar cada cop més el pas de primària a secundària. Des de Consorci i Inspecció es treballa per fer que els nous lideratges treballin amb la innovació en el punt de mira.

Les escoles bressol, per definició, s'han construït amb la base de la innovació. Cal incorporar-les a la dinàmica de les Xarxes per al Canvi.

Des de les famílies es posa sobre la taula que no tots els actors del canvi en innovació hi participen activament.

Les famílies estan demanant cada cop més centres públics de secundària.

Cada cop hi ha més famílies compromeses amb l'educació que busquen anar a l'escola i demanen una secundària de qualitat.

13. <http://xtec.gencat.cat/ca/innovacio/cesire/>

Actualment hi ha un 50% d'alumnes que continuen en un centre públic en el pas de primària a secundària; fa uns anys només el 40% continuaven en centres públics. Hi ha molta feina per fer. La realitat, però, és complexa, és difícil i cal ser conscients de totes les millores que s'han anat duent a terme i l'impacte que tenen. Moltes de les mesures que s'han anat desplegant tenen resultats a mitjà-llarg termini.

4.1. Conclusions

S'evidencia la necessitat de treballar més intensament en innovació, valorant totes aquelles iniciatives i treballs que es duen a terme en aquesta línia. Les iniciatives individuals dels docents no poden ser el pal de paller del projecte innovador, sinó que les escoles han d'identificar i designar lideratges capaços de treballar i reflexionar sobre la innovació educativa.

Es constata que hi ha una gran quantitat d'informació i recursos per treballar amb innovació, així com la qualitat dels professionals que formen el món educatiu; tanmateix, es troben a faltar indicadors clau que ens puguin servir de base per establir línies de treball conjunt d'acords amb la innovació.

La manca d'indicadors clau ens impedeix conèixer l'estat de la qüestió i prendre decisions encertades sobre propostes a curt, mitjà i llarg termini. Som conscients, també, que els resultats del treball en innovació són lents i es dilueixen en el temps. Tenim eines a l'abast i cal treballar-hi de manera més sistemàtica.

S'ha d'entendre la innovació com un procés viu, dinàmic i heterogeni que cada centre ha d'aplicar en funció de la seva realitat, i que ha de ser sostenible en el temps perquè sigui considerada innovadora. Les pràctiques innovadores s'han d'actualitzar i avaluar constantment, treballant en xarxa per compartir experiències i desenvolupant projectes propis que ens apropin a garantir l'excel·lència educativa a través de projectes innovadors i inclusius.

4.2. Propostes generals

La Comissió vol difondre i donar a conèixer l'eina Rúbrica de Canvi per facilitar-ne la posada en pràctica, com a eina orientadora i molt completa, ja que es considera que val la pena que els mateixos centres la coneguin.

A la ciutat de Barcelona només queden disset centres que no formen part de la Xarxa per al Canvi; tanmateix, moltes d'elles sí que participen en altres xarxes (Xarxa de Competències Bàsiques). Només hi ha sis centres educatius que no estan enxarxats; caldria incorporar-los a la xarxa.

Cal definir estratègies compartides per assegurar que es posen en en pràctica les diferents iniciatives, ja que el sol fet que comparteixin espai/diàleg, ja implica treball en xarxa.

El representant municipal, a través dels consells escolars, pot integrar la promoció i el seguiment del treball en innovació dins de les seves funcions. En aquest cas, proposem que faci tres preguntes sobre innovació que prèviament s'hagin determinat per assolir l'obtenció de dades i explotar-les més endavant.

Cal fer una escenificació comunicada del compromís de tota a la comunitat educativa en relació amb la innovació, entenent que la innovació va lligada al compromís compartit de ciutat, famílies, alumnat, representants de la ciutat de Barcelona.

Sense recursos no hi ha innovació. Si no arribem ni a uns mínims recursos, ja costa tirar endavant un projecte educatiu com per posar-se a "innovar". La innovació sense recursos és "viable" però "precària"? Si haig de sobreviure, no puc dedicar-me a innovar. Al darrere dels recursos hi ha una voluntat per afavorir la innovació.

Els recursos en innovació s'han de demanar en funció d'unes partides i explicant minuciosament a què es dedicaran, com, en quins terminis i quins resultats se n'esperen. D'aquesta manera fugim del tòpic —però a la vegada veraç— lema d'"ens falten més recursos", aportant informació de valor que ens ha de permetre assolir els objectius plantejats amb els recursos. No es tracta, doncs, de recursos a fons perdut (temporals) sinó estructurals i claus per al desenvolupament de les estratègies d'innovació en els centres.

Creiem que s'han d'incorporar les escoles bressol a la Xarxa per al Canvi. La qualitat de la innovació de les escoles bressol ens ha de permetre exportar-ne el model a les

etapes més avançades de l'escolarització. Les escoles bressol són pioneres en el treball en innovació.

Caldria fer visibles les iniciatives públiques com ara el reconeixement de pràctiques educatives de referència en innovació pedagògica (Resolució EDU/1720/2019, de 20 de juny, per la qual s'obre convocatòria per al reconeixement de pràctiques educatives de referència d'innovació pedagògica).

La transformació real i profunda serà factible si mobilitzem els diferents elements:

- Les famílies han de poder participar-hi més, fer sentir els centres com un espai per a elles.
- Donar espais suficients (formals i no formals) per a la participació activa.
- Els equips docents han de remoure l'estructura.
- L'administració ha de vetllar per tal que tots aquests processos siguin reals i tinguin transcendència, i acompanyar als centres en aquest camí.
- L'Ajuntament de Barcelona hauria de fer una escenificació per valorar el compromís que està assumint tota la comunitat educativa.
- Des del Consell Escolar Municipal de Barcelona demanarem que es compleixi el que determina el Decret d'inclusió.

Conscients de la importància de la inclusió en el sistema educatiu lligat a la innovació educativa, insistirem un cop més en la necessitat de complir amb el que estableix el Decret 150/2017, de 17 d'octubre, de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu.

4.3. Propostes específiques

Posar en escena el compromís de tota la comunitat educativa representada a través del consell cap al canvi i la innovació

Interpel·lar les universitats o altres institucions, com a formadors del professorat, pel treball en innovació

Donar a conèixer l'eina Rúbrica de Canvi a tots els centres de la ciutat de Barcelona

Donar suport institucionalment i impulsar els canvis en innovació que ja s'estan duent a terme i promoure el treball en xarxa

Proposar les escoles bressol dins de les Xarxes per al Canvi

Disposar d'un instrument que reculli informació i indicadors vàlids, recurrents i empírics que ens permetin conèixer l'estat de la qüestió, diagnòstic i tendències

Promoure i fomentar la innovació a secundària

Avançar cap al model d'instituts escola

Ajuntament
de Barcelona

Consell Educatiu
Municipal de
Barcelona